

Warszawa, 29 czerwca 2021

Dr hab. Öztürk Emiroğlu, prof. ucz.
Uniwersytet Warszawski
Wydział Orientalistyczny
Zakład Turkologii i Ludów Azji Środkowej
Warszawa, Krakowskie Przedmieście 26/28

Recenzja

rozprawy doktorskiej mgr Agaty Pawliny pt.

„Od sułtańskiej *mehterhane* do filharmonii narodowej. Terminologia muzyczna w leksykografii osmańsko-tureckiej i tureckiej”

napisanej pod kierunkiem

prof. dr hab. Ewy Siemieniec-Gołaś

Obszar problemowy rozprawy

Niniejsza dysertacja stanowi próbę odnalezienia przyczyn pomieszenia terminologii związanych z turecką muzyką oraz wpływu na konceptualizację gatunków muzycznych. Autorka wprowadza propozycję klasyfikacji muzyki tureckiej opartą na terminach w języku polskim, które stworzyła podczas prac badawczych zmierzających do ukończenia rozprawy doktorskiej. W wyniku analizy osiemnastu słowników języka tureckiego pod kątem terminologii muzycznej, pani Agata Pawlina stworzyła słownik terminologii muzyki klasycznej. Autorka wskazuje na zdecydowaną dominację zapożyczeń w tureckim słownictwie muzycznym. Podkreśla, że rdzenie tureckie terminy i derywaty budowane od obcych podstaw, ale za pomocą tureckich sufiksów stanowią zaledwie 25% przedstawionych w niniejszej dysertacji słów. Większość terminów, które wykorzystywane są w języku tureckim do opisu europejskiej muzyki klasycznej stanowią natomiast internacjonalizmy zapożyczone z języka francuskiego, ale zapisane zgodnie z turecką ortografią. Powołując się na wieloznaczność i synonimię, autorka próbuje udowodnić również, że tureckie słownictwo muzyczne jest nadal w fazie rozwoju.

„Aneks 2”, jak zauważa sama autorka nie jest do końca związany z obszarem problemowym pracy. Pani Agata Pawlina nie znalazła dla niego miejsca w głównej części rozprawy. Aneks stanowiłby świetną część innych badań lub należałoby powiązać go z zawartością niniejszej dysertacji, aby stał się jej częścią.

Konkluzja recenzji

Rozprawa posiada charakter zdecydowanie nowatorski. Cechuje ją nie tylko dobór dużej ilości materiałów źródłowych i pomysły na nieprzeprowadzone do tej pory badania, ale również przemyślana analiza, dokonana przez osobę znającą podstawowe metody analizy terminologii oraz zagadnień z dziedziny muzykologii. Praca jest również dowodem bardzo dobrej znajomości języka tureckiego. Z uwagi na brak podobnej pracy na polskim rynku wydawniczym, uważam, że po odpowiednich korektach językowych rozprawa powinna zostać wydana w formie książkowej.

Podsumowując, stwierdzam, że rozprawa mgr Agaty Pawliny spełnia warunki stawiane rozprawom doktorskim (*Dz.U. nr 65, Poz. 595 z późn. zm., z dnia 14.03.2003*), dlatego wnoszę o dopuszczenie autorki do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

dr hab. Öztürk EMİROĞLU, prof. ucz.

